

Nhớ người

Nhớ người từ chôn nghìn trùng
Nhớ người tan nát tận cùng thịt da
Nhớ hoang sơ, nhớ thật thà
Nhớ yêu dẫu rớt mặn mà tháng năm
Nhớ thương dáng đứng, ngời, nằm
Nhẹ như gió thoảng, thì thm trăng sao
Nhớ trong giấc ngủ, chiêm bao
Nhớ trong tiếng hát gọi chào bình minh
Nhớ từ thuở rớt điêu linh
Nhớ đời những lúc gặp ghênh, gian nan
Tay trong tay vịn dịu dàng
Ta chưa một phút bề bàng cho nhau
Nhớ người, nhớ trước, nhớ sau
Nhớ trăm năm đã đi vào trăm năm

NK-TNC